

sygn. akt I Ds. 374/10/AT

Toruń, 23 maja 2010 roku

**Sąd Rejonowy dla
Warszawy-Śródmieścia
II Wydział Karny**
ul. Marszałkowska 82
00-517 Warszawa

za pośrednictwem:
**Prokuratury Rejonowej
Warszawa-Śródmieście**
ul. Krucza 38/42
00 - 512 Warszawa

ZAŻALENIE NA POSTANOWIENIE O ODMOWIE WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA KARNEGO

Stowarzyszenie Na Rzecz Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych, Osób Transpłciowych Oraz Osób Queer „Pracownia Różnorodności” (dalej jako „SPR”) z siedzibą w Toruniu wnosi niniejszym zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania karnego zapadłe 23 kwietnia 2010 roku ws. sygn. akt I Ds. 374/10/AT.

SPR wnosi o:

1. uchylenie zaskarżonego postanowienia,
2. wszczęcie postępowania karnego w sprawie czynu opisanego w zawiadomieniu SPR z 27 marca 2010 roku.

UZASADNIENIE

27 marca 2010 roku SPR skierowało do Prokuratury Rejonowej Warszawa-Śródmieście zawiadomienie o popełnieniu przez Stanisława Piętę, posła na Sejm RP, przestępstwa polegającego na tym, że w Warszawie, przy ul. Wiejskiej 4/6/8, w złożonej przez siebie interpelacji poselskiej numer 12370, datowanej na 19 października 2009 roku, która wpłynęła do Sejmu 26 października 2009 roku, która została ogłoszona podczas 53. posiedzenia Sejmu 05 listopada 2009 roku, która została opublikowana na stronach internetowych Sejmu:

1. stwierdził, że homoseksualność jest „podobna” do nekrofilii, pedofilii oraz zoofilii,
2. nazwał homoseksualność „dewiacją”, „zbocheniem seksualnym” oraz „odchyleniami seksualnymi”,
3. stwierdził, że planowana wystawa „Ars Homo Erotica” będzie „narzędziem demoralizacji społeczeństwa w rękach marginalnej, wyizolowanej grupy”,
4. nazwał osoby przygotowujące imprezę EuroPride 2010 „środowiskiem zбочeńców seksualnych”,

5. stwierdził, że w Polsce postępuje „zawłaszczanie przestrzeni publicznej przez lobby homoseksualne”,
6. nazwał zgromadzenia publiczne znane jako warszawskie Parady Równości oraz inne odbywające się w Warszawie zgromadzenia publiczne z udziałem osób nieheteroseksualnych „marszami zбочeńców”,
poniżając w opinii publicznej każdym z w/w stwierdzeń grupę osób, jaką stanowią osoby homoseksualne za pomocą środków masowego komunikowania, tj. przestępstwa z art. 212 § 2 kk.

18 maja 2010 roku SPR doręczono odpis postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa-Śródmieście o odmowie wszczęcia postępowania karnego. Jak stwierdzono w uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia, w niniejszej sprawie brak jest interesu społecznego w objęciu czynu ściganiem z urzędu. O braku interesu społecznego mają przesądzać:

- charakter czynu,
- okoliczność, że SPR może „reprezentować interesy środowiska sama, bądź za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika”.

Pierwszej z powyższych okoliczności nie rozwinięto, natomiast odnośnie drugiej z nich stwierdzono, że „Stowarzyszenie reprezentowane jest przez osoby wykształcone, pełnoletnie, odnoszące się w zawiadomieniu tak do poglądów doktryny jak i na orzeczenia Sądu Najwyższego, co wskazuje na dobrą znajomość prawa.”

Odnosząc się do tez prokuratora zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia SPR stwierdza, że doszło do błędnego przyjęcia, że SPR korzysta z uprawnień pokrzywdzonego. Wskazać należy, że SPR jest wyłącznie instytucją społeczną, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie (art. 305 § 4 kpk). Interpelacja poselska numer 12370, o której mowa wyżej, w żadnym punkcie nie wymieniała ani w inny sposób nie wskazywała ani nie dotyczyła SPR ani nie naruszała dobrego imienia, czci ani renomy zawiadamiającego stowarzyszenia. Przedmiotową interpelacją poselską poniżono natomiast w opinii publicznej osoby homoseksualne, czyli grupę osób w rozumieniu art. 212 kk. Argumentacja prokuratora odnosząca się do zdolności samodzielnego działania SPR (jako pokrzywdzonego) w przedmiotowej sprawie jest zatem całkowicie chybiona.

Jako nietrafny należy też ocenić argument, zgodnie z którym SPR może „reprezentować interesy środowiska” – czy to samodzielnie, czy przez pełnomocnika. Co prawda obowiązujące ustawodawstwo dopuszcza możliwość działania podmiotów innych niż sam pokrzywdzony w miejsce pokrzywdzonego (art. 51 i art. 52 kpk), to jednak w przedmiotowej sprawie nie zachodzi żadna z przewidzianych przez procedurę karną sytuacji, w których byłoby to możliwe. Pokrzywdzonym w niniejszej sprawie jest grupa osób. Kodeks postępowania karnego nie przewiduje możliwości reprezentacji takiego pokrzywdzonego przez organizację społeczną, jaką jest SPR. Ustawa dopuszcza wprawdzie udział przedstawiciela organizacji społecznej (art. 90 i art. 91 kpk), jednak możliwość ta jest zawarowana wyłącznie dla już toczących się postępowań sądowych.

Ponadto SPR wskazuje, że prokurator nie odniósł się do podniesionych obszernie przez SPR okoliczności przemawiających za objęciem czynu, o którym mowa w zawiadomieniu, ściganiem z urzędu. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia prokurator stwierdził jedynie, że za brakiem społecznego interesu przemawia „charakter czynu”; myśl ta nie została rozwinięta ani uzasadniona.

W świetle powyższego złożenie zażalenia stało się niezbędne i uzasadnione, wobec czego SPR wnosi, jak na wstępie.

Kopia odpisu aktualnego z rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącego SPR, potwierdzającego umocowanie osób podpisujących niniejsze zażalenie do reprezentowania SPR, stanowiła załącznik do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa i znajduje się w aktach sprawy 1 Ds. 374/10/AT.

Odpis zaskarżonego postanowienia doręczono SPR 18 maja 2010 roku. Złożenie zażalenia 23 maja 2010 roku następuje zatem z zachowaniem zawitego, siedmiodniowego terminu na dokonanie tej czynności.

Za i w imieniu SPR

*/-/
Przemysław Szczepłocki* */-/
Aleksandra Skonieczka*